

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>תניא רבי מאיר אומר משיכיר בין זאב לכלב ר"ע אומר בין חמור לערוד ואחרים אומרים משיראה את חברו רחוק ד' אמות וכירנו</p>	ברכות ט:ב
<p>היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כוון לבו יצא בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם</p>	ברכות יג:א
<p>הקורא את שמע ופגע בו רבו או גדול הימנו בפרקים שואל מפני הכבוד וא"צ לומר שהוא משיב ובאמצע שואל מפני היראה וא"ל שהוא משיב דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם</p>	ברכות יד:א
<p>כתנאי מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא דברי רבי מאיר רבי יהודה בן גמליאל אומר משום רבי חנינא בן גמליאל זה וזה אסור</p>	ברכות כב:א
<p>בעל קרי שאין לו מים לטבול קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניו ולא לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו מברך לפניו אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בין כך ובין כך מוציא בשפתיו</p>	ברכות כב:א
<p>ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות לא יצא ידי חובתו</p>	ברכות מב:ב
<p>דתניא איזהו ע"ה כל שאינו אוכל חוליו בטהרה דברי ר"מ וחכמים אומרים כל שאינו מעשר פירותיו כראוי</p>	ברכות מז:ב
<p>ר"מ אומר ומנין שכשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה ת"ל אשר נתן לך ה' אלהיך דיינך בכל דין שדנך בין מדה טובה ובין מדה פורענות רבי יהודה בן בתירה אומר אינו צריך הרי הוא אומר טובה הטובה טובה זו תורה וכן הוא אומר (משלי ד, ב) כי לקח טוב נתתי לכם הטובה זו בנין ירושלים וכן הוא אומר ההר הטוב הזה והלבנון</p>	ברכות מח:ב
<p>עד כמה מזמנין וכו': למימרא דברי מאיר חשיב ליה כזית ורבי יהודה כביצה</p>	ברכות מט:ב
<p>דתנן וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שהיה בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה עד כמה הם חוזרים רבי מאיר אומר זה וזה בכביצה ורבי יהודה אומר זה וזה בכזית</p>	ברכות מט:ב
<p>ר' מאיר סבר ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ורבי יהודה סבר ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה</p>	ברכות מט:ב
<p>ואיזו זו כביצה התם בסברא פליגי ר' מאיר סבר חזרתו כטומאתו מה טומאתו בכביצה אף חזרתו בכביצה ור' יהודה סבר חזרתו כאיסורו מה איסורו בכזית אף חזרתו בכזית</p>	ברכות מט:ב
<p>בנה בית חדש ואין לו כיוצא בו קנה כלים חדשים ואין לו כיוצא בהם צריך לברך יש לו כיוצא בהם אין צריך לברך דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בין כך ובין כך צריך לברך</p>	ברכות ס:א
<p>זרק למעלה מ' טפחים והלכה ונחה בחור כל שהוא באנו למחלוקת ר"מ ורבנן דר"מ סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים</p>	שבת ז:ב
<p>דתניא לא יצא החייט במחטו התחובה לו בבגדו ולא נגר בקיסם שבאזנו ולא סורק במשיחה שבאזנו ולא גרדי באירא שבאזנו ולא צבע בדוגמא שבצוארו ולא שולחני בדינר שבאזנו ואם יצא פטור אבל אסור דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אומן דרך אומנתו חייב ושאר כל אדם פטור</p>	שבת יא:ב
<p>דתנן שותין על הגת בין על החמין בין על הצונן ופטור דברי ר' מאיר ר' אלעזר בר' צדוק מחייב וחכ"א על החמין חייב על הצונן פטור מפני שהוא מחזיר את המותר</p>	שבת יא:ב
<p>שבת יב:א הנכנס לברק את החולה אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ור"מ אומר יכולה היא שתרחם</p>	שבת יב:א
<p>שכח קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל בד"א בחמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא בישל כל צורכו אבל חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו בין בשוגג בין במזיד יאכל דברי ר"מ ר' יהודה אומר חמין שהוחמו כל צורכן מותרין מפני שמצטמק ורע לו ותבשיל שבישל כל צורכו אסור מפני שמצטמק ויפה לו וכל המצטמק ויפה לו כגון כרוב ופולים ובשר טרוף אסור וכל המצטמק ורע לו מותר</p>	שבת לח:א

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>דתניא לא ישתטף אדם כל גופו בין בחמין ובין בצונן דברי ר"מ ר"ש מתיר ר' יהודה אומר בחמין אסור בצונן מותר</p>	<p>שבת לט:ב</p>
<p>ת"ר מטלטלין נר חדש אבל לא ישן דברי רבי יהודה ר"מ אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר שהדליקו בו בשבת ר' שמעון אומר חוץ מן הנר הדולק בשבת כבתה מותר לטלטלה אבל כוס וקערה ועששית לא יזיזם ממקומם ור' אליעזר בר' שמעון אומר מסתפק מן הנר הכבה ומן השמן המטפטף ואפי' בשעה שהנר דולק</p>	<p>שבת מד:א</p>
<p>דתנן בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבכירה מטמאין במגע ואין מטמאין באויר דברי ר' מאיר ור"ש מטהר</p>	<p>שבת מח:ב</p>
<p>ת"ר לא תצא אשה בעיר של זהב ואם יצתה חייבת חטאת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחלה במאי קמיפלגי ר"מ סבר משוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא</p>	<p>שבת נט:ב</p>
<p>ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר אומר יוצאה אשה בכובלת לכתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי הוא ורבנן סברי תכשיט הוא</p>	<p>שבת סב:א</p>
<p>לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאר ולא בכובלת ולא בצלוחית של פלייטון ואם יצתה חייבת חטאת דברי ר' מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון</p>	<p>שבת סב:א</p>
<p>דתניא לא תצא אשה במפתח שבידה ואם יצאת חייבת חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פלייטון</p>	<p>שבת סב:ב</p>
<p>הכי קתני וכן בכובלת וכן בצלוחית של פלייטון לא תצא ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פלייטון במה דברים אמורים כשיש בהם בושם אבל אין בהם בושם חייבת</p>	<p>שבת סב:ב</p>
<p>הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ורבי יוסי אוסר</p>	<p>שבת סה:ב</p>
<p>אין הקיטע יוצא בקב שלו דברי ר' מאיר ור' יוסי מתיר</p>	<p>שבת סו:א</p>
<p>יוצאין באבן תקומה בשבת משום ר"מ אמרו אף במשקל אבן תקומה ולא שהפילה אלא שמא תפיל ולא שעיברה אלא שמא תתעבר ותפיל</p>	<p>שבת סו:ב</p>
<p>יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי ר"מ וחכמים אוסרין אף בחול משום דרכי האמורי</p>	<p>שבת סז:א</p>
<p>ת"ר (בשבת) ג' אבנים מקורזלות מותר להכניס לבית הכסא וכמה שיעורן ר"מ אומר כאגוז רבי יהודה אומר כביצה</p>	<p>שבת פא:א</p>
<p>המוציא ככר לרשות הרבים חייב הוציאו שנים רבי מאיר מחייב ורבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורים ורבי שמעון פוטר</p>	<p>שבת צב:ב</p>
<p>ר"ש יחיד שעשאה בהוראת ב"ד חייב ור"מ מי כתיב נפש תחטא אחת תחטא בעשותה תחטא תרי מעוטי כתיבי חד למעוטי זה עוקר וזה מניח וחד למעוטי יחיד שעשאה בהוראת ב"ד</p>	<p>שבת צג:א</p>
<p>זרק למעלה מעשרה והלכה ונחה בחור כל שהוא באנו למחלוקת ר' מאיר ורבנן לר"מ דאמר חוקקין להשלים מיחייב לרבנן דאמרי אין חוקקין להשלים לא מיחייב</p>	<p>שבת קא:א</p>
<p>ת"ר הצד חגבין גזין צרעין ויתושין בשבת חייב דברי רבי מאיר וחכמים אומרים כל שבמינו ניצוד חייב וכל שאין במינו ניצוד פטור</p>	<p>שבת קו:ב</p>
<p>דתנן כל הימים כמקוה שנאמר (בראשית א, 7) ולמקוה המים קרא ימים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר ים הגדול כמקוה ולא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים הרבה רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין בזוחלין ופסולים לזבים ולמצורעים ולקדש בהן מי חטאת</p>	<p>שבת קט:א</p>
<p>ואלו קשרים שחייבין עליהן קשר הגמלין וקשר הספנין וכשם שהוא חייב על קישורן כך הוא חייב על היתרון ר"מ אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיהו אין חייבין עליו</p>	<p>שבת קיא:ב</p>
<p>ת"ר שברי תנור ישן הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר דברי ר"מ רבי יהודה אומר אין ניטלין</p>	<p>שבת קכה:א</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>דתניא אין טורפין יין ושמן לחולה בשבת אמר ר"ש בן אלעזר משום ר"מ אף טורפין יין ושמן קלד:א</p>	<p>שבת</p>
<p>דתניא לא תצא אשה בעיר של זהב ואם יצאה חייבת חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים לא תצא ואם יצאה פטורה ר"א אומר יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחילה קלח:א</p>	<p>שבת</p>
<p>תניא אין רואין במראה בשבת רבי מאיר מתיר במראה הקבוע בכותל קמט:א</p>	<p>שבת</p>
<p>דקתני זה הכלל כל אילו שינטל האילן ויכולה לעמוד עולין לה ביר"ט ש"מ לימא כתנאי אין עולין לה ביר"ט רשב"א אומר משום ר"מ עולין לה ביר"ט מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ס צדדין אסורין ומ"ס סבר מותרין אמר אביי לא דכ"ע צדדין אסורין והכא בצדי צדדין קמיפלגי מ"ס צדי צדדין אסורין ומ"ס צדי צדדין מותרין קנד:ב</p>	<p>שבת</p>
<p>תנינא כיפה ר"מ מחייב במזוזה וחכמים פוטרין ושיון שאם יש ברגליה עשרה שהיא חייבת עירובין יא:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>כי פליגי ביש ברגליה ג' וגבוהה עשרה ואין רחבה ארבעה ויש בה לחוק להשלימה לארבעה ר' מאיר סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים עירובין יא:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>בכל עושין לחיין אפילו בדבר שיש בו רוח חיים ורבי מאיר אוסר ומטמא משום גולל עירובין טו:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>ור' מאיר מטהר וכותבין עליו גיטי נשים ור' יוסי הגלילי פוסל עירובין טו:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>וביניהן כמלא שתי רבקות של שלש שלש בקר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר של ארבע קשורות ולא מותרות אחת נכנסת ואחת יוצאת מותר להקריב לבאר ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה בפנים ושונה מותר להרחיק כל שהוא ובלבד שירבה בפסין עירובין יז:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>עושין פסין לביראות ארבעה דיומדין נראין כשמונה דברי ר' יהודה ר"מ אומר שמונה נראין כשנים עשר ארבעה דיומדים וארבעה פשוטין גובהן עשרה טפחים ורוחבן ששה ועוביים כל שהוא עירובין יז:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>דתנן אין פוחתין לעני בגורן מחצי קב חטין וקב שעורין רבי מאיר אומר חצי קב שעורין וקב וחצי כוסמין וקב גרוגרות או מנה דבילה רבי עקיבא אומר פרס וחצי לוג יין ר"ע אומר רביעית ורביעית שמן ר"ע אומר שמינית ושאר כל הפירות עירובין כט:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>נתגלגל חוץ לתחום נפל עליו גל או נשרף תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי זה עירוב אם ספק ר"מ ור' יהודה אומרים הרי זה חמר גמל ר' יוסי ור"ש אומרים ספק עירוב כשר עירובין לה:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>דתנן נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת ולמחר השכים ומצאו מת רבי מאיר מטהר וחכמים מטמאין שכל הטמאות כשעת מציאתן עירובין לה:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>דתניא עשאה לבהמה דופן לסוכה רבי מאיר פוסל ור' יהודה מכשיר רבי מאיר דקא פסיל התם אלמא לא מחיצה היא הכא שרי דלאו מידי קא עביד ורבי יהודה דקא מכשיר התם אלמא מחיצה היא הכא אסר עירובין מד:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>מי שישב בדרך ועמד וראה הרי (זה) הוא סמוך לעיר [הואיל] ולא היתה כוונתו לכך לא יכנס דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר יכנס עירובין מה:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>דתנן וזהו שאמרו העני מערב ברגליו רבי מאיר אומר אנו אין לנו אלא עני רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו עירובין מז:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>דתנן המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל אוסר לבני חצירות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אינו אוסר רבי יוסי אומר נכרי אוסר ישראל אינו אוסר מפני שאין דרך ישראל לבא בשבת רבי שמעון אומר אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיח דעתו עירובין מז:א</p>	<p>עירובין</p>
<p>אמר ר"מ אנו אין לנו אלא עני רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו עירובין מט:ב</p>	<p>עירובין</p>
<p>תניא כוותיה דרב נחמן אחד עני ואחד עשיר מערבין בפת ולא יצא עשיר חוץ לתחום ויאמר שביתתי במקומי לפי שלא אמרו מערבין ברגל אלא למי שבא בדרך וחשכה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר מערבין ברגל ויצא עשיר חוץ לתחום ויאמר תהא שביתתי במקומי עירובין נא:ב</p>	<p>עירובין</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

מחלוקת במקום פלוני דר' מאיר סבר עני אין עשיר לא ורבי יהודה סבר אחד עני ואחד עשיר אבל במקומי דברי הכל אחד עני ואחד עשיר דעיקר עירוב ברגל	עירובין נא:ב
מי שיצא לילך בעיר שמערבין בה והחזירו חבירו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכול לערב ולא עירב הרי זה חמר גמל	עירובין נב:א
נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר וחכמים אומרים לא אמרו קרפף אלא בין שתי עיירות	עירובין נה:ב
נותנין קרפף לעיר דברי רבי מאיר וח"א לא אמרו קרפף אלא בין שתי עיירות אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עושה קרפף את שתייהן להיות אחד וכן ג' כפרים המשולשין אם יש בין שנים חיצונים מאה וארבעים ואחת ושליש עשה אמצעי את שלשתן להיות אחד	עירובין נז:א
חצירו של עובד כוכבים הרי הוא כדיר של בהמה ומותר להכניס ולהוציא מן חצר לבתים ומן בתים לחצר ואם יש שם ישראל אחד אוסר דברי רבי מאיר רבי אליעזר בן יעקב אומר לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרים זה על זה	עירובין סב:א
אמר רב אחא בר תחליפא משמיה דרבא לא דכ"ע אין מבטלין וחוזרין ומבטלין והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי מ"ס קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד	עירובין סח:ב
בהא קמיפלגי דמר סבר מבטלין וחוזרין ומבטלין ומר סבר אין מבטלין וחוזרין ומבטלין	עירובין סח:ב
מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי ר"מ רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר	עירובין סח:ב
והתניא עד שלא נתן רשותו הוציא בין בשוגג בין במזיד יכול לבטל דברי רבי יהודה אומר בשוגג יכול לבטל במזיד אינו יכול לבטל	עירובין סט:א
א"ל רב נחמן כמאן אי כר"מ דאמר חשוד לדבר א' חשוד לכל התורה כולה אפי' בא' מכל איסורין שבתורה נמי אי כרבנן האמרי חשוד לדבר א' לא הוי חשוד לכל התורה כולה	עירובין סט:א
מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד אוסר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר במה דברים אמורים בשלא החזיקו בני מבוי במבוי בני מבוי בחזיקו בני מבוי בשוגג ובין במזיד אינו אוסר	עירובין סט:א
כמה הוא שיעורו מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד מזונו לחול ולא לשבת דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר לשבת ולא לחול וזה מתכוונים להקל ר' יוחנן בן ברוקה אומר מככר בפונדיון מד' סאין בסלע ר"ש אומר שתי ידות לככר משלש לקב חצייה לבית המנוגע וחצי חצייה לפסול את הגוייה	עירובין פב:ב
כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה י' או נמוך י' דברי ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו רבי שמעון אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית	עירובין פט:א
המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה אחד חדשות ואחד ישנות דברי ר"מ רבי יהודה אוסר בחדשות ומתיר בישנות	עירובין צו:ב
והתנן היה אוכל דבילה בידים מסואבות והכניס ידו לתוך פיו ליטול צרור רבי מאיר מטמא ורבי יוסי מטהר רבי יהודה אומר היפך בה טמא לא היפך בה טהור	עירובין צט:א
דתנן שותין על הגת בין בחמין ובין בצונן ופטור דברי רבי מאיר רבי אליעזר בר צדוק מחייב וחכ"א על החמין חייב ועל הצונן פטור מפני שמחזיר את המותר	עירובין צט:ב
תנן התם ר"מ אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש ר' יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש דכולי עלמא מיהא חמץ משש שעות ולמעלה אסור	פסחים ד:ב
דתנן היה ר"מ אומר כל דבר שבחזקת טומאה לעולם הוא בטומאתו עד שיודע לך הטומאה היכן היא וחכמים אומרים בודק עד שמגיע לסלע או לקרקע בתולה	פסחים יא:א

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>והא תנן משקרב העומר יוצאין ומוצאין שוקי ירושלים שהם מלאים קמח וקלי שלא ברצון חכמים (הן עושין) דברי ר"מ רבי יהודה אומר ברצון חכמים היו עושין</p>	<p>פסחים י:ב</p>
<p>אמר אביי כשתמצא לומר לדברי רבי מאיר אדם טועה משהו לדברי רבי יהודה אדם טועה שעה ומשהו לדברי ר"מ אדם טועה משהו מעשה כי הוה או בסוף שתיים הוה או בתחלת שלש וחד מינייהו טועה משהו לדברי רבי יהודה אדם טועה שעה ומשהו מעשה כי הוה או בסוף שלש או בתחלת חמש</p>	<p>פסחים יא:ב</p>
<p>אמר אביי כשתמצא לומר לדברי רבי מאיר אין אדם טועה ולא כלום לדברי רבי יהודה אדם טועה חצי שעה לדברי ר"מ אין אדם טועה ולא כלום מעשה כי הוה במיפק תרתי ומעייל תלת והא דקאמר שתיים בסוף שתיים והא דקאמר שלש בתחלת שלש לדברי רבי יהודה אדם טועה חצי שעה</p>	<p>פסחים יא:ב</p>
<p>אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש עדותן בטלה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר עדותן קיימת אחד אומר בחמש ואחד אומר בשבע עדותן בטלה שבחמש חמה במזרח ובשבע חמה במערב</p>	<p>פסחים יא:ב</p>
<p>ר"מ אומר אוכלים כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש</p>	<p>פסחים יא:ב</p>
<p>אמר רבא לדברי רבי מאיר אדם טועה שתי שעות חסר משהו לדברי רבי יהודה אדם טועה שלש שעות חסר משהו לדברי רבי מאיר אדם טועה שתי שעות חסר משהו מעשה כי הוה או בתחלת שתיים או בסוף שלש וחד מינייהו קטעי ב' שעות חסר משהו לדברי רבי יהודה אדם טועה שלש שעות חסר משהו מעשה כי הוה או בתחלת שלש או בסוף חמש וחד מינייהו קטעי שלש שעות חסר משהו</p>	<p>פסחים יב:א</p>
<p>תנן ר"מ אומר אוכלין כל ה' ושורפין בתחילת ו' רבי יהודה אומר אוכלין כל ד' ותולין כל ה' ושורפין בתחילת וו</p>	<p>פסחים יב:ב</p>
<p>דתניא ו"ד שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת ושורפין תרומות טמאות תלויות וטהורות דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר טהורה בפני עצמה ותלויה בפני עצמה וטמאה בפני עצמה</p>	<p>פסחים כ:ב</p>
<p>דתנן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהודה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש</p>	<p>פסחים כא:א</p>
<p>דתניא (דברים יד, כא) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי וגו' אין לי אלא לגר בנתינה ולנכרי במכירה לגר במכירה מנין ת"ל לגר אשר בשעריך תתננה או מכור לנכרי בנתינה מנין תלמוד לומר תתננה ואכלה או מכור לנכרי נמצאת אומר אחד גר ואחד נכרי בין במכירה בין בנתינה דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר דברים ככתבן לגר בנתינה ולנכרי במכירה</p>	<p>פסחים כא:ב</p>
<p>לרבי יהודה דאמר לדברים ככתבן הוא דאתא הא כל איסורים שבתורה מנא ליה דאסורין בהנאה נפקא ליה (שמות כב, ל) מלכלב תשליכון אותו אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב כל איסורין שבתורה ור' מאיר אותו אתה משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב חולין שנשחטו בעזרה</p>	<p>פסחים כא:ב</p>
<p>לימא כתנאי ישראל שהלוח לנכרי על חמצו לאחר הפסח אינו עובר משום רבי מאיר אמרו עובר מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר למפרע הוא גובה ומר סבר מכאן ולהבא הוא גובה</p>	<p>פסחים לא:א</p>
<p>מנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר (דברים כד, יג) ולך תהיה צדקה אם אינו קונה משכון צדקה מנין מכאן לבעל חוב שקונה משכון ת"ק סבר הני מילי ישראל מישראל הוא דקרינא ביה ולך תהיה צדקה אבל ישראל מנכרי לא קני ור"מ סבר קל וחומר ישראל מישראל קני ישראל מנכרי לא כל שכן אבל נכרי שהלוח את ישראל על חמצו אחר הפסח דברי הכל עובר</p>	<p>פסחים לא:ב</p>
<p>אמר רב אסי עיסה של מעשר שני לדברי ר' מאיר פטורה מן החלה לדברי חכמים חייבת בחלה</p>	<p>פסחים לז:ב</p>
<p>מצות של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח לדברי חכמים יוצא בה ידי חובתו בפסח</p>	<p>פסחים לח:א</p>
<p>אתרוג של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב לדברי חכמים אדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב</p>	<p>פסחים לח:א</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ וחכמים אומרים חייבת	פסחים לח:א
מיתבי יוצאין בהן ובקלח שלהן בין לחין בין יבשין דברי ר' מאיר וחכ"א לחין יוצאין בהן יבשין אין יוצאין בהן ושויין שיוצאין בהן כמושין אבל לא כבושין ולא שלוקין ולא מבושלין	פסחים לט:ב
אין נותנין קמח לתוך חרוסת או לתוך החרדל ואם נתן יאכל מיד ורבי מאיר אוסר אין מבשלין את הפסח לא במשקין ולא במי פירות אבל סכין ומטבילין אותו בהן מי תשמישו של נחתום ישפכו מפני שהן מחמיצין	פסחים מ:ב
אמר רב כהנא מחלוקת לתוך החרדל אבל לתוך חרוסת דברי הכל ישרף מיד ותניא נמי הכי אין נותנין קמח לתוך החרוסת ואם נתן ישרף מיד לתוך החרדל ר' מאיר אומר ישרף מיד וחכמים אומרים יאכל מיד	פסחים מ:ב
תנו רבנן איזהו שיאור כל שהכסיפו פניו כאדם שעמדו שערותיו סידוק כקרני חגבים דברי ר' מאיר וחכמים אומרים איזהו שיאור כקרני חגבים סידוק שנתערבו סדקין זה בזה וזה האוכלו חייב כרת	פסחים מח:ב
וכן מי שיצא מירושלים ונזכר שיש בידו בשר קדש אם עבר צופים שורפו במקומו ואם לאו חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה ועד כמה הן חוזרין ר"מ אומר זה וזה בכביצה ר' יהודה אומר זה וזה בכזית וחכמים אומרים בשר קדש בכזית וחמץ בכביצה	פסחים מט:א
ארבעה עשר שחל להיות בשבת מבערין את הכל מלפני השבת דברי ר"מ וחכמים אומרים בזמנו ר"א בר צדוק אומר תרומה מלפני השבת וחולין בזמנו	פסחים מט:א
הכא בסברא פליגי התם בקראי פליגי רבי מאיר סבר (דברים ת, י) ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ורבי יהודה סבר ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה	פסחים מט:ב
ואיזו זו בכביצה הכא בסברא פליגי רבי מאיר סבר חזרתו כטומאתו מה טומאתו בכביצה אף חזרתו בכביצה ור' יהודה סבר חזרתו כאיסורו מה איסורו בכזית אף חזרתו בכזית	פסחים מט:ב
ר' מאיר אומר כל מלאכה שהתחיל בה קודם לארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל בה בתחלה בארבעה עשר אע"פ שיכול לגומרה וחכמים אומרים ג' אומניות עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות ואלו הן החייטין והספרים והכובסין ר' יוסי בר יהודה אומר אף רצענין	פסחים נה:א
ת"ר כיצד היו כורכין את שמע אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר מפסיקין היו אלא שלא היו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד	פסחים נו:א
אמר רב מרי כתנאי הרודה פת חמה ונתנה ע"פ חבית יין של תרומה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורים מפני	פסחים עו:ב
תניא אחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד	פסחים עח:א
כיון שעברו עליהן שלשה רגלים עובר בבל תאחר רבי שמעון אומר שלשה רגלים כסדרן וחג המצות תחלה ר' מאיר אומר כיון שעבר עליהן רגל אחד עובר בבל תאחר רבי אליעזר בן יעקב אומר כיון שעברו עליהן שני רגלים עובר בבל תאחר רבי אלעזר ברבי שמעון אומר כיון שעבר עליהן חג הסוכות עובר עליהן בבל תאחר	ראש השנה ד:ב
בהאי קרא קמיפליגי (דברים יד, כב) עשר תעשר בשני מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן ר"מ סבר מקיש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן סמוך לגמרו עישורו אף מעשר בהמה סמוך לגמרו עישורו ורבי אלעזר ור"ש סברי מקיש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן ר"ה שלו תשרי אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי	ראש השנה ח:א
דתניא פר האמור בתורה סתם בן עשרים וארבעה חדש ויום אחד דברי ר"מ רבי אלעזר אומר בן עשרים וארבעה חדש ול' יום שהיה ר"מ אומר כל מקום שנאמר עגל בתורה סתם בן שנה בן בקר בן שתיים פר בן שלש	ראש השנה י:א
דתניא הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם ביוה"כ דברי ר"מ רבי יהודה אומר הכל נידונין בר"ה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג נידונין על המים ואדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ ר' יוסי אומר אדם נידון בכל יום שנאמר (איוב ז, יח) ותפקדנו לבקרים רבי נתן אומר אדם נידון בכל שעה שנא' (איוב ז, יח) לרגעים תבחננו	ראש השנה יז:א

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

- ראש השנה יז-ר
תנאי היא דתניא הימים האלו הכתובין במגילת תענית בין בזמן שבת המקדש קיים בין בזמן שאין בהמ"ק קיים אסורין דברי ר"מ רבי יוסי אומר בזמן שבהמ"ק קיים אסורין מפני ששמחה היא להם אין בית המקדש קיים מותרין מפני שאבל הוא להם
- ראש השנה לה-א
דתניא ברכות של ר"ה ושל יוה"כ שליח צבור מוציא הרבים ידי חובתן דברי ר"מ וחכ"א כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב
- יומא ח:א
דתניא אחד זה ואחד זה מזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד ר' חנינא סגן הכהנים אומר כהן השורף את הפרה מזין עליו כל שבעה כה"ג ביהו"כ אין מזין עליו אלא שלישי ושביעי
- יומא ח:א
בהא קמיפלגי רבי מאיר סבר מקשינן הזאה לטבילה ור' יוסי סבר לא מקשינן הזאה לטבילה ורבי חנינא סגן הכהנים אי מקיש הזאה לטבילה אפילו כהן ביהו"כ נמי אי לא מקיש הזאה לטבילה אפי' כהן השורף את הפרה נמי לא
- יומא ח:א
דכולי עלמא הני תנאי סברי טומאה דחוויה היא בציבור והכא בהא קמיפלגי ר"מ סבר אמרינן טבילה בזמנה מצוה ורבי יוסי סבר לא אמרינן טבילה בזמנה מצוה
- יומא ח:א
מאי לאו בהא קא מיפלגי ר"מ סבר טומאה דחוויה היא בציבור ור' יוסי סבר טומאה היתר היא בציבור
- יומא יא:ב
אמר אביי דכ"ע גבוהה י' ואין ברגלה ג' ולא כלום היא א"נ יש ברגלה ג' ואינה גבוהה י' ולא כלום היא לא נחלקו אלא בגבוהה י' ויש ברגלה ג' ואין ברחבה ד' ויש בה לחוק להשלימה לארבעה ר"מ סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין להשלים
- יומא יא:ב
דתניא כיפה ר"מ מחייב במזוזה וחכמים פוטרים ושויין שאם יש ברגלה עשרה שחייבת במזוזה
- יומא יא:ב
דתניא בית הכנסת שיש בה בית דירה לחזן הכנסת חייב במזוזה ושאיין בה בית דירה ר"מ מחייב וחכמים פוטריין
- יומא יב:ב
ת"ר אירע בו פסול ומינו אחר תחתיו ראשון חוזר לעבודתו שני כל מצות כהונה גדולה עליו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכ"ג ולא לכהן הדיוט
- יומא לד:ב
הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו בשחר היה לובש פלוסין של שנים עשר מנה בין הערבים הנדויין של שמונה מאות זוז דברי ר' מאיר וחכמים אומרים בשחר היה לובש של שמונה עשר מנה ובין הערבים של שנים עשר מנה הכל שלשים מנה אלו משל ציבור ואם רצה להוסיף מוסיף משלו
- יומא מג:ב
בכל יום היו שם ארבע מערכות והיום חמש דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר בכל יום שלש והיום ארבע רבי יהודה אומר בכל יום שתיים והיום שלש
- יומא נא:ב
תנו רבנן בין המזבח למנורה היה מהלך דברי ר"מ ר"י אומר בין שלחן למזבח ויש אומרים בין שלחן לכותל מאן יש אומרים אמר רב חסדא רבי יוסי היא דאמר פיתחא בצפון קאי ורבי יהודה אמר לך פיתחא בדרום קאי
- יומא סא:א
אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (שמות ל, י) מדם חטאת הכפורים אחת בשנה רבי מאיר סבר חטאת אחת אמרתי לך ולא שתי חטאות רבי אלעזר ורבי שמעון סברי חטוי אחד אמרתי לך ולא שני חטויין
- יומא סז:א
תנו רבנן עשר סוכות ושנים עשר מילין היו דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר תשע סוכות ועשרה מילין ר' יוסי אומר חמש סוכות ועשרה מילין היו וכולן על ידי עירוב
- יומא עח:ב
הקיטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר
- יומא עט:ב
עד כמה מזמנין עד כזית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר עד כביצה במאי קא מיפלגי ר' מאיר סבר ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ור' יהודה סבר (דברים ה, י) ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה
- יומא פז:ב
דתניא יום הכפורים עם חשיכה מתפלל שבע ומתודה וחותם בוידוי דברי ר"מ וחכמים אומרים מתפלל שבע ואם רצה לחתום בוידוי חותם

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

סוכה יד:א	מסככין בנסרים דברי רבי יהודה ו רבי מאיר אוסר נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים כשרה ובלבד שלא יישן תחתיו
סוכה יד:ב	קנים בעלמא נינהו אידי דקאמר ר' מאיר מצטרפין אמר רבי יהודה אין מצטרפין
סוכה יד:ב	סככה בנסרים של ארז שיש בהן ארבעה דברי הכל פסולה אין בהן ארבעה ר' מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניח פסל ביניהם וכשרה ומודה רבי יהודה שאם נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים כשרה ואין ישנים תחתיו והישן תחתיו לא יצא ידי חובתו
סוכה טו:א	דתנן מסככין בנסרים דברי ר' יהודה ו רבי מאיר אוסר
סוכה יז:ב	תא שמע שני סדינין מצטרפין שני נסרים אין מצטרפין רבי מאיר אומר נסרים כסדינין
סוכה יז:ב	ת"ש סככה בנסרין של ארז שיש בהן ד' דברי הכל פסולה אין בהן ד' רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר ומודה רבי מאיר שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר שמניח פסל ביניהם וכשרה
סוכה כג:א	עשאה לבהמה דופן לסוכה ר"מ פוסל ור' יהודה מכשיר שהיה רבי מאיר אומר כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין אותו לא דופן לסוכה ולא לחי למבוי ולא פסין לביראות ולא גולל לקבר משום רבי יוסי הגלילי אמרו אף אין כותבין עליו גיטי נשים
סוכה כג:א	דתניא העושה סוכתו על גבי בהמה ר"מ מכשיר ורבי יהודה פוסל מ"ט דרבי יהודה אמר קרא (דברים טז, יג) חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים סוכה הראויה לשבעה שמה סוכה שאינה ראויה לשבעה לא שמה סוכה ורבי מאיר הא נמי מדאורייתא מחזא חזיא ורבנן הוא דגזרו בה
סוכה כג:ב	דתניא הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי רבי מאיר רבי יהודה ורבי יוסי ור' שמעון אוסרין
סוכה כד:א	דתניא עשאה לבהמה דופן לסוכה ר"מ פוסל ורבי יהודה מכשיר
סוכה לא:ב	תנן הירוק ככרתי רבי מאיר מכשיר ורבי יהודה פוסל לאו משום דבעי הדר לא משום דלא גמר פירא
סוכה לא:ב	תא שמע שיעור אתרוג קטן רבי מאיר אומר כאגוז ר' יהודה אומר כביצה לאו משום דבעי הדר לא משום דלא גמר פירא
סוכה לד:ב	תרוג הכושי פסול והירוק ככרתי ר' מאיר מכשיר ור' יהודה פוסל
סוכה לד:ב	שיעור אתרוג הקטן ר"מ אומר כאגוז רבי יהודה אומר כביצה
סוכה לה:ב	ימא מסייע ליה עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ ו חכמים אומרים חייבת בחלה
סוכה לו:ב	אין אוגדין את הלולב אלא במינו דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר אפי' בחוט במשיחה אמר רבי מאיר מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב אמרו לו במינו היו אוגדין אותו מלמטה
סוכה לו:ב	ואמר רבא מנא אמינא לה דסיב ועיקרא דדיקלא מינא דלולבא הוא דתניא (ויקרא כג, מב) בסוכות תשבו סוכה של כל דבר דברי ר"מ רבי יהודה אומר אין סוכה נוהגת אלא בד' מינים שבלולב
סוכה נא:א	כתנאי (דתניא) עבדי כהנים היו דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר משפחת בית הפגרים ומשפחת בית ציפריא ומאמאום היו שהיו משיאין לכהונה
ביצה ג:ב	דתנן מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם ידלקו נתערבו באחרות ואחרות כולן ידלקו דברי רבי מאיר ו חכמים אומרים יעלו באחת ומאתים

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

ביצה ג:ב	שהיה רבי מאיר אומר את שדרכו למנות מקדש וחכמים אומרים אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד
ביצה כז:א	דתנן השוחט את הבכור ואחר כך הראה את מומו ר' יהודה מתיר ורבי מאיר אומר הואיל ונשחט שלא על פי מומחה אסור אלמא קסבר ר' מאיר ראיית בכור לאו כראיית טרפה ראיית בכור מחיים ראיית טרפה לאחר שחיטה
ביצה לא:ב	בית שהוא מלא פירות ונפחת נוטל ממקום הפחת ר' מאיר אומר אף פוחת לכתחלה ונוטל
ביצה לב:א	דתניא כלי חרס מאימתי מקבל טומאה משנגמרה מלאכתו דברי ר' מאיר ר' יהושע אומר משיצרפו בכבשן
תענית ה:א	עד מתי שואלין את הגשמים ר' יהודה אומר עד שיעבור הפסח ר' מאיר אומר עד שיצא ניסן שנאמר (יואל ב, כג) ויורד לכם גשם יורה ומלקוש בראשון
תענית ו:א	תניא איך יורה במרחשון ומלקוש בניסן דברי ר"מ וחכמים אומרים יורה בכסליו
תענית ו:א	דתניא איזו היא רביעה ראשונה הבכירה בשלשה במרחשון בינונית בשבעה בו אפילה בשבעה עשר בו דברי ר"מ רבי יהודה אומר בשבעה וב"ז ובעשרים ושלשה ר' יוסי אומר ב"ז ובעשרים ושלשה ובראש חדש כסליו
תענית י:ב	תנו רבנן לא כל הרוצה לעשות עצמו יחיד עושה תלמיד עושה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר עושה וזכור לטוב לפי שאין שבח הוא לו אלא צער הוא לו
תענית טו:ב	אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים בחנוכה ובפורים ואם התחילו אין מפסיקין דברי רבן גמליאל אמר רבי מאיר אף על פי שאמר רבן גמליאל אין מפסיקין מודה היה שאין משלימין וכן תשעה באב שחל להיות בערב שבת
תענית כב:א	ת"ר על אלו מתריעין בכל מקום על השדפון ועל הירקון ועל ארבה וחסיל ועל חיה רעה ר' עקיבא אומר על השדפון ועל הירקון בכל שהוא ארבה וחסיל אפילו לא נראה בא"י אלא כנף אחד מתריעין עליהן
תענית כו:ב	דתניא שחרית ומוסף מנחה ונעילה כולן יש בהן נשיאת כפים דברי ר"מ ר"י אומר שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים רבי יוסי אומר נעילה יש בה נשיאת כפים מנחה אין בה נשיאת כפים
תענית כו:ב	במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר כל יומא טעמא מאי לא פרשי כהני ידיהו במנחתא משום שכרות האידנא ליכא שכרות רבי יהודה סבר שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיח שכרות לא גזרו בהו רבנן מנחה ונעילה דכל יומא שכיחא שכרות גזרו בהו רבנן רבי יוסי סבר מנחה דאיתה בכל יומא גזרו בה רבנן נעילה דליתה בכל יומא לא גזרו בה רבנן
תענית כו:ב	והכי קתני בשלשה פרקים כהנים נושאים את כפיהן כל זמן שמתפללין ויש מהן ארבעה פעמים ביום שחרית ומוסף מנחה ונעילת שערם ואלו הן שלשה פרקים תעניות ומעמדות ויום הכפורים א"ר נחמן אמר רבה בר אבוב זו דברי רבי מאיר אבל חכמים אומרים שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים
תענית כח:א	תנא בני פחת מואב בן יהודה הן הן בני דוד בן יהודה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר הן הן בני יואב בן צרויה
תענית כח:א	תנא בני פחת מואב בן יהודה הן הן בני דוד בן יהודה דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר הן הן בני יואב בן צרויה
תענית כט:ב	דתניא תשעה באב שחל להיות בשבת וכן ערב תשעה באב שחל להיות בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה בשעתו ואסור לספר ולכבס מ"ח ועד התענית דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד
תענית כט:ב	ותניא איך ונוהג אבל מראש חדש ועד התענית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד
תענית ל:א	תניא איך ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין לא יאכל בשר ולא ישתה יין דברי ר"מ וחכ"א ישנה וממעט בבשר וביין כיצד ממעט אם היה רגיל לאכול ליטרא בשר יאכל חצי ליטרא היה רגיל לשתות לוג יין ישתה חצי לוג יין ואם אינו רגיל כל עיקר אסור רשב"ג אומר אם היה רגיל לאכול צנון או מליח אחר סעודתו הרשות בידו
מגילה ט:ב	הא תניא מרובה בגדים מביא פר הבא על כל המצות דברי ר"מ וחכ"א אינו מביא מ"ט דר"מ דתניא (ויקרא ד, ג) משיח [אין לי אלא משוח בשמן המשחה מרובה בגדים מנין ת"ל המשוח

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>מגילה ט:ב</p> <p>דתניא אירע בו פסול ומינו כהן אחר תחתיו ראשון חוזר לעבודתו שני כל מצות כהונה גדולה עליו דברי ר"מ רבי יוסי אומר ראשון חוזר לעבודתו שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט</p>	<p>מגילה כ:א</p> <p>דתניא ר' יהודה אומר משום ר"א בן עזריה הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו שנאמר (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיך ר"מ אומר (דברים ו, ו) אשר אנכי מצוך היום על לבבך אחר כוונת הלב הן הן הדברים</p>
<p>מגילה כז:ב</p> <p>אין מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו יחזירוהו דברי ר"מ וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם חוץ מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי לטבילה ולבית המים ר' יהודה אומר מוכרין אותה לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה</p>	<p>מגילה לא:ב</p> <p>ת"ר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה במנחה שם קורין בשני בשני שם קורין בחמישי בחמישי שם קורין לשבת הבאה דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר מקום שמפסיקין בשבת שחרית שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ולשבת הבאה</p>
<p>מגילה לב:א</p> <p>ת"ר פותח ורואה גולל ומברך וחוזר ופותח וקורא דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר פותח ורואה ומברך וקורא מאי טעמא דרבי מאיר כדעולא דאמר עולא מפני מה אמרו הקורא בתורה לא יסייע למתורגמן כדי שלא יאמרו תרגום כתוב בתורה הכא נמי כדי שלא יאמרו ברכות כתובין בתורה ורבי יהודה תרגום איכא למיטעי ברכות ליכא למיטעי</p>	<p>מועד קטן ב:א</p> <p>דתניא מעיין היוצא בתחילה משקין ממנו אפילו שדה בית הבעל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר אין משקין אלא שדה בית השלחין שחרבה רבי אלעזר בן עזריה אומר לא כך ולא כך יתר על כן אמר רבי יהודה לא יפנה אדם אמת המים וישקה לגינתו ולחורבתו בחולו של מועד מאי חרבה אילימא חרבה ממש למה לי דמשקי לה</p>
<p>מועד קטן ד:ב</p> <p>ורמינהי עושה אדם את זבלו אוצר ר' מאיר אוסר עד שיעמיק שלשה טפחים או עד שיגביה ג' טפחים</p>	<p>מועד קטן ז:א</p> <p>ר' מאיר אומר רואין את הנגעים (בתחילה) להקל אבל לא להחמיר וחכמים אומרים לא להקל ולא להחמיר</p>
<p>מועד קטן ז:א</p> <p>תניא רבי מאיר אומר רואין את הנגעים להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזקק לו להקל נזקק לו אף להחמיר אמר רבי נראין דברי רבי מאיר במוסגר ודברי רבי יוסי במוחלט</p>	<p>מועד קטן ח:א</p> <p>ועוד אמר ר' מאיר מלקט אדם עצמות אביו ואמו מפני ששמחה היא לו ר' יוסי אומר אבל הוא לו לא יעורר אדם על מתו ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום</p>
<p>מועד קטן י:א</p> <p>מסרגין את המטה ואין צריך לומר שממתחין דברי ר' מאיר רבי יוסי אומר ממתחין אבל לא מסרגין ו"א אין ממתחין כל עיקר</p>	<p>מועד קטן יט:א</p> <p>ת"ר כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו וטווה על ירכו תכלת לציציתו ולאחרים בטובה דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר מערים ומוכר את שלו וחוזר וכותב לעצמו ר' יוסי אומר כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו</p>
<p>מועד קטן כו:ב</p> <p>ת"ר תחילת קריעה טפח ותוספת שלש אצבעות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר תחילת קריעה שלש אצבעות ותוספת כל שהו</p>	<p>חגיגה טז:ב</p> <p>ת"ר שלשה מזוגות הראשונים שאמרו שלא לסמוך ושנים מזוגות האחרונים שאמרו לסמוך (הראשונים) היו נשיאים ושניים להם אבות ב"ד דברי רבי מאיר וחכמים אומרים יהודה בן טבאי אב ב"ד ושמעון בן שטח נשיא</p>
<p>חגיגה יח:ב</p> <p>דתנן כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים מטמא את הקודש ופוסל את התרומה ומותר לחולין ולמעשר דברי רבי מאיר וחכמים אוסרים במעשר</p>	<p>יבמות יב:ב</p> <p>ואיזו היא קטנה מבת י"א שנה ויום אחד עד י"ב שנה ויום אחד פחות מכאן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם</p>
<p>יבמות יט:ב</p> <p>כנסה ונולד לו אח ואח"כ מת שתיהן פטורות מן החליצה ומן הייבום דברי ר"מ ורבי שמעון אומר הואיל ובא ומצאה בהיתר ולא עמדה עליו שעה אחת באיסור מייבם לאיזו מהן שירצה או חולץ לאיזו מהן שירצה</p>	

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>דתניא לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית דברי ר' מאיר וחכמים אומרים יוציא ולכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס</p>	<p>יבמות לו:ב</p>
<p>והתניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה היא חולה או שהפילה אחר מיתת בעלה או שהיתה עקרה או זקנה או קטנה או אילנית או שאינה ראויה לילד צריכה להמתין ג' חדשים דברי ר' מאיר רבי יהודה מתיר ליארס ולינשא מיד</p>	<p>יבמות מב:ב</p>
<p>א"ר אלעזר א"ר אושעיא פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל באנו למחלוקת ר"מ ורבי אלעזר ור"ש לר"מ דאמר משתמרת לביאה פסולה דאורייתא לא אכלה הא נמי לא אכלה לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה</p>	<p>יבמות נו:ב</p>
<p>תנו רבנן והוא אשה בבתוליה יקח פרט לבוגרת שכלו לה בתוליה דברי ר' מאיר רבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין בבוגרת במאי קא מיפלגי רבי מאיר סבר בתולה אפילו מקצת בתולים משמע בתוליה עד דאיכא כל הבתולים בבתוליה בכדרכה אין שלא כדרכה לא ורבי אלעזר ורבי שמעון סברי בתולה בתולה שלימה משמע בתוליה ואפי' מקצת בתולים בבתוליה עד שיהיו כל בתוליה קיימין בין בכדרכה בין שלא כדרכה</p>	<p>יבמות נט:א</p>
<p>תנו רבנן אחותו ארוסה דבי מאיר ור' יהודה אומרים מטמא לה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אין מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא לה</p>	<p>יבמות ס:א</p>
<p>דתנן מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם ידלקו נתערבו באחרות כולן ידלקו דברי ר' מאיר וחכ"א יעלו באחד ומאתים שהיה ר"מ אומר כל שדרכו לימנות מקדש וחכ"א אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד</p>	<p>יבמות פא:ב</p>
<p>דתנן כמה יהא קישויה ר"מ אומר או ארבעים או חמשים יום רבי יהודה אומר דייה חדשה רבי יוסי ור' שמעון אומרים אין קישוי יותר משתי שבתות קידוש</p>	<p>יבמות פג:א</p>
<p>דתנן המסכך גפנו על גבי תבואתו של חברו הרי זה קדש וחייב באחריותו דברי רבי מאיר רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אין אדם אוסר דבר שאינו שלו</p>	<p>יבמות פג:א</p>
<p>דתניא תרומה לכהן ומעשר ראשון ללוי דברי רבי מאיר רבי אלעזר בן עזריה מתירו לכהן מתירו מכלל דאיכא מאן דאסר אלא אימא נותנו אף לכהן</p>	<p>יבמות פז:א</p>
<p>דקתני סיפא אמרו שנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור רבי מאיר מחייב אמר ר' מאיר קל וחומר אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאוהו לידי קרבן הקל</p>	<p>יבמות פז:ב</p>
<p>ש אכל תרומה טמאה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאים סומכוס אומר משום ר' מאיר בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורין</p>	<p>יבמות צ:א</p>
<p>והכי קתני אכל תרומה טמאה משלם כל דהו אכל תרומה טהורה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים סומכוס אומר משום ר' מאיר בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א בין בשוגג בין במזיד תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורין</p>	<p>יבמות צ:א</p>
<p>דתנן האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לאחר שתתגיירי לאחר שאשתחרר לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמך אינה מקודשת ר"מ אומר מקודשת ר' אליעזר בן יעקב דתניא יתר על כן אמר ר' אליעזר בן יעקב אפי' אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהו תרומה על פירות ערוגה מחוברים או פירות ערוגה מחוברים על פירות זו תלושין לכשיביאו שליש ויתלשו והביאו שליש ונתלשו דבריו קיימין</p>	<p>יבמות צג:ב</p>
<p>ת"ש גר שהיה לידתו בקדושה והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא מן האב רבי מאיר אומר יוציא וחכמים אומרים יקיים שהיה רבי מאיר אומר כל ערוה שהיא משום שאר האם יוציא משום האב יקיים ומותר באשת אחיו מאמו ובאשת אחי אביו ושאר כל העריות מותרות לו לאיתווי אשת האב</p>	<p>יבמות צח:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>ואיזו היא קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד בת שנים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן או יתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם</p>	<p>יבמות ק:ב</p>
<p>אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ דאמר איש כתוב בפרשה ומקשינן אשה לאיש אבל חכמים אומרים איש כתיב בפרשה אשה בין גדולה בין קטנה</p>	<p>יבמות ק:ב</p>
<p>אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים אין חליצת קטן כלום</p>	<p>יבמות ק:ב</p>
<p>דתניא טענת בתולים כל שלשים יום דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר נסתרה לאלתר לא נסתרה אף לאחר כמה שנים</p>	<p>יבמות קיא:ב</p>
<p>אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג ר"מ אומר הואיל ומכחישות זו את זו הרי אלו לא ינשאו ר' יהודה ור' שמעון אומרים הואיל וזו וזו מודות שאין קיים ינשאו</p>	<p>יבמות קיז:ב</p>
<p>תנו רבנן נפל למים בין שיש להם סוף בין שאין להם סוף אשתו אסורה דברי רבי מאיר וחכ"א מים שיש להם סוף אשתו מותרת ושאיין להם סוף אשתו אסורה</p>	<p>יבמות קכא:א</p>
<p>דתניא קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות יש לה מכר ואין לה קנס ומשתביא שתי שערות ועד שתיבגר יש לה קנס ואין לה מכר דברי רבי מאיר שהיה רבי מאיר אומר כל מקום שיש מכר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מכר וחכמים אומרים קטנה מבת שלש שנים ויום אחד ועד שתיבגר יש לה קנס קנס אין מכר לא</p>	<p>כתובות כט:א</p>
<p>איתמר דר' אילעא אהא מעידין אנו את איש פלוני שחייב לחבירו מאתים וזו ונמצאו זוממין לוקין ומשלמין שלא השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין דברי ר"מ וחכמים אומרים כל המשלם אינו לוקה</p>	<p>כתובות לב:ב</p>
<p>והתניא גנב וטבח בשבת גנב וטבח לעבודת כוכבים גנב שור הנסקל וטבחו משלם תשלומי ארבעה וחמשה דברי רבי מאיר וחכמים פוטרין</p>	<p>כתובות לג:ב</p>
<p>איילונית אין לה לא קנס ולא פיתוי ורמינהי החרשת והשוטה והאיילונית יש להן קנס ויש להן טענת בתולים והא מאי רומיא הא ר"מ הא רבנן</p>	<p>כתובות לו:א</p>
<p>התניא עד מתי הבת ממאנת עד שתביא שתי שערות דברי ר"מ רבי יהודה אומר עד שירבה שחור על הלבן</p>	<p>כתובות לו:א</p>
<p>איזוהי קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם</p>	<p>כתובות לט:א</p>
<p>כל מקום שיש מכר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מכר קטנה יש לה מכר ואין לה קנס נערה יש לה קנס ואין לה מכר הבוגרת אין לה לא מכר ולא קנס: גמ' אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים יש לה קנס במקום מכר</p>	<p>כתובות מ:ב</p>
<p>דתניא קטנה מבת יום אחד ועד שתביא שתי שערות יש לה מכר ואין לה קנס משתביא שתי שערות עד שתיבגר יש לה קנס ואין לה מכר דברי ר"מ שהיה ר"מ אומר כ"מ שיש מכר אין קנס וכ"מ שיש קנס אין מכר וחכמים אומרים קטנה מבת ג' שנים ויום אחד ועד שתיבגר יש לה קנס קנס אין מכר לא</p>	<p>כתובות מ:ב</p>
<p>דתניא מצוה לזון את הבנות קל וחומר לבנים דעסקי בתורה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר מצוה לזון את הבנים וקל וחומר לבנות משום זילותא ר' יוחנן בן ברוקא אומר חובה לזון את הבנות לאחר מיתת אביהן אבל בחיי אביהן אלו ואלו אינן ניזונין</p>	<p>כתובות מט:א</p>
<p>דתנן מצא שטרי חוב אם יש בהן אחריות נכסים לא יחזיר שבית דין נפרעין מהן אין בהן אחריות נכסים יחזיר שאין בית דין נפרעין מהן דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אחד זה ואחד זה לא יחזיר שבית דין נפרעין מהן</p>	<p>כתובות נא:ב</p>
<p>דתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה הרי זו מקודשת ותנאו בטל דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר בדבר שבמזון תנאו קיים</p>	<p>כתובות נו:א</p>
<p>תניא רבי מאיר אומר כל הפוחת לבתולה ממאתים ולאמנה ממנה הרי זו בעילת זנות רבי יוסי אומר רשאי רבי יהודה אומר רצה כותב לבתולה שטר של מאתים והיא כותבת לו התקבלתי ממך מנה ולאמנה מנה והיא כותבת לו התקבלתי ממך חמשים זו</p>	<p>כתובות נו:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת המותר רבי מאיר אומר הקדש רבי יוחנן הסנדלר אומר חולין</p>	<p>כתובות נח:ב</p>
<p>דתניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין או שהלך בעלה למדינת הים או שהיה בעלה זקן או חולה או שהיתה עקרה וזקנה איילונית וקטנה והמפלת אחר מית בעלה ושאינה ראויה לילד כולן צריכות להמתין שלשה חדשים דברי ר"מ רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד</p>	<p>כתובות ס:ב</p>
<p>תנו רבנן מינקת שמת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש הרי זו לא תתארס ולא תינשא עד עשרים וארבעה חדש דברי רבי מאיר ור' יהודה מתיר בשמונה עשר חדש</p>	<p>כתובות ס:ב</p>
<p>דתנן וכמה שיעורו מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד מזונו לחול ולא לשבת דברי ר"מ רבי יהודה אומר לשבת ולא לחול וזה מתכוונין להקל ר' יוחנן בן ברוקא אומר ככר הלקוח בפונדיון מארבע סאין לסלע ר"ש אומר שתי ידות לככר משלש ככרות לקב חציה לבית המנוגע וחצי חציה לפסול את הגוייה וחצי חצי חציה לקבל טומאת אוכלין</p>	<p>כתובות סד:ב</p>
<p>תנו רבנן אין לו ואינו רוצה להתפרנס נותנין לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונותנין לו לשום הלואה</p>	<p>כתובות סז:ב</p>
<p>ת"ר המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו והיא אומרת ינתנו לבעלי מן הנשואין הרשות בידה מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר הגדולה בין מן הנשואין ובין מן האירוסין הרשות בידה קטנה בין מן הנשואין בין מן האירוסין יעשה השליש מה שהושלש בידו</p>	<p>כתובות סט:ב</p>
<p>המשליש מעות לבתו והיא אומרת נאמן בעלי עלי יעשה השליש מה שהושלש בידו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה הרי היא מכורה מעכשיו בד"א בגדולה אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום</p>	<p>כתובות סט:ב</p>
<p>והתניא האשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה ולא הפר לה רבי מאיר ורבי יהודה אומרים היא נתנה אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית תצא שלא בכתובה רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים הוא נותן אצבע בין שיניה לפיכך אם רצה הבעל להפר יפר ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית יוציא ויתן כתובה</p>	<p>כתובות עא:א</p>
<p>היו בה מומין ועודה בבית אביה האב צריך להביא ראייה שמשנתארסה היו בה מומין הללו ונסתחפה שדהו נכנסה לרשות הבעל הבעל צריך להביא ראייה שעד שלא נתארסה היו בה מומין אלו והיה מקחו מקח טעות דברי ר"מ וחכמים אומרים במה דברים אמורים במומין שבסתר אבל במומין שבגלוי אינו יכול לטעון ואם יש מרחץ באותה העיר אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון מפני שהוא בודקה בקרובותיו</p>	<p>כתובות עה:א</p>
<p>ואלו שכופין אותו להוציא מוכה שחין ובעל פוליוס והמקמץ והמצרף נחושת והבורסי בין שהיו עד שלא נישאו ובין משנישאו נולדו ועל כולן אמר רבי מאיר אע"פ שהתנה עמה יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ועכשיו איני יכולה לקבל וחכ"א מקבלת היא על כרחא חוץ ממוכה שחין מפני שממקתו מעשה בצידון בבורסי אחד שמת והיה לו אח בורסי אמרו חכמים יכולה היא שתאמר לא אחי הייתי יכולה לקבל ולך איני יכולה לקבל</p>	<p>כתובות עז:א</p>
<p>נפלו לה כספים ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות התלושין מן הקרקע ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות [פירות] המחוברים בקרקע א"ר מאיר שמין אותה כמה היא יפה בפירות וכמה היא יפה בלא פירות ומותר ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות וחכ"א המחוברים לקרקע שלו והתלושין מן הקרקע שלה וילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות ר"ש אומר מקום שיפה כחו בכניסתה הורע כחו ביציאתה מקום שהורע כחו בכניסתה יפה כחו ביציאתה כיצד פירות המחוברים לקרקע בכניסתה שלו וביציאתה שלה והתלושין מן הקרקע בכניסתה שלה וביציאתה שלו</p>	<p>כתובות עט:א</p>
<p>הניח אחיו מעות ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות פירות התלושין מן הקרקע ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות המחוברים בקרקע אמר ר"מ שמין אותן כמה הן יפין בפירות וכמה הן יפין בלא פירות והמותר ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות וחכ"א פירות המחוברים בקרקע שלו התלושין מן הקרקע כל הקודם זכה בהן</p>	<p>כתובות פ:ב</p>
<p>דתניא כתב לראשון ולא חתמה לו לשני וחתמה לו איבדה כתובתה דברי ר"מ ור' יהודה אומר יכולה היא שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי אתם מה לכם עלי</p>	<p>כתובות צה:א</p>
<p>התם בקראי פליגי ר' מאיר סבר בתולה אפי' מקצת בתולים בתוליה עד דאיכא כולהו בתולים בבתוליה בכדרכה אין שלא כדרכה לא ר' אלעזר ור' שמעון סברי בתולה שלמה משמע בתוליה אפילו מקצת בתולים</p>	<p>כתובות צז:ב</p>
<p>הא איפכא שמעינן להו דתניא (ויקרא כא, יג) והוא אשה בבתוליה פרט לבוגרת שכלו בתוליה דברי ר"מ ורבי אלעזר ורבי שמעון מכשירין בבוגרת</p>	<p>כתובות צז:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>כל זמן שהיא בבית אביה גובה כתובתה לעולם כל זמן שהיא בבית בעלה גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים שיש בכ"ה שנים שתעשה טובה כנגד כתובתה דברי ר' מאיר שאמר משום רשב"ג וחכ"א כל זמן שהיא בבית בעלה גובה כתובתה לעולם כל זמן שהיא בבית אביה גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים מתה יורשיה מזכירין כתובתה עד עשרים וחמש שנים</p>	<p>כתובות קד:א</p>
<p>דתניא קוהלת ה:ד טוב אשר לא תדור וגו' טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עיקר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר טוב מזה ומזה נודר ומשלם</p>	<p>נדרים ט:א</p>
<p>האומר קרבן עולה מנחה חטאת תודה שלמים שאני אוכל לך אסור רבי יהודה מתיר הקרבן קרבן קרבן שאוכל לך אסור לקרבן לא אוכל לך רבי מאיר אוסר</p>	<p>נדרים יג:א</p>
<p>נדרים להחמיר ופירושם להקל כיצד אמר הרי עלי כבשר מליח כיון נסך אם בשל (שלמים) נדר אסור אם בשל עבודת כוכבים נדר מותר ואם סתם אסור הרי עלי כחרם או כחרם של שמים אסור ואם כחרם של כהנים מותר ואם סתם אסור הרי עלי כמעשר או כמעשר בהמה נדר אסור ואם של גורן מותר ואם סתם אסור הרי עלי כתרומה או כתרומת הלשכה נדר אסור ואם של גורן מותר ואם סתם אסור דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר סתם תרומה ביהודה אסורה בגליל מותר' שאין אנשי גליל מכירין את תרומת הלשכה סתם חרמים ביהודה מותרין בגליל אסורין שאין אנשי גליל מכירין את חרמי הכהנים</p>	<p>נדרים יח:ב</p>
<p>נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים הרי עצמי קרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו: קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי על כולן אין נשאלין להם ואם נשאלו עונשין אותן ומחמירין עליהן דברי ר' מאיר וחכ"א פותחין להן פתח ממקום אחר ומלמדין אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים</p>	<p>נדרים כ:א</p>
<p>ש האומר לחבירו קונם שאתה נהנית לי אם אי אתה נותן לבני כור של חטיין ושתי חביות של יין ר' מאיר אומר עד " שיתן וחכ"א אף זה יכול להתיר את נדרו שלא על פי חכם שיכול לומר הריני כאילו התקבלתי</p>	<p>נדרים כד:א</p>
<p>כתנאי קונם ככר זו הקדש ואכלה בין הוא ובין חבירו מעל לפיכך יש לה פדיון ככר זו עלי להקדש ואכלה הוא מעל חבירו לא מעל לפיכך אין לה פדיון דברי ר' מאיר וחכ"א בין כך ובין כך לא מעל לפי שאין מעילה בקונמות</p>	<p>נדרים לה:א</p>
<p>בקרוב לא פליגי דאסיר כי פליגי ברחוק ר"מ סבר גזרינן רחוק משום קרוב דקא מרפי לה לארעא קמיה ורבנן סברי לא גזרינן</p>	<p>נדרים מא:ב</p>
<p>תניא לא ירחץ עמו באמבטי ולא ישן עמו במטה בין גדולה בין קטנה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר גדולה בימות הגשמים וקטנה בימות החמה מותר רוחץ עמו באמבטי גדולה ומזיע עמו בקטנה אבל מיסב עמו על המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן התמחוי אבל אוכל הוא מן התמחוי החוזר א"ר יוסי בר חנינא מן התמחוי החוזר לבעה"ב</p>	<p>נדרים מא:ב</p>
<p>לא יאכל עמו מן האבוס שלפני הפועלים ולא יעשה עמו באומן דברי רבי מאיר וחכ"א עושה והוא ברחוק ממנו</p>	<p>נדרים מא:ב</p>
<p>הנודר מן הדגן אסור בפול המצרי יבש דברי רבי מאיר וחכ"א אינו אסור אלא בחמשת המינין רבי מאיר אומר הנודר מן התבואה אינו אסור אלא מחמשת המינין אבל הנודר מן הדגן אסור בכל ומותר בפירות האילן ובירק</p>	<p>נדרים נה:א</p>
<p>הנודר מן המטה מותר בדרגש דברי רבי מאיר וחכ"א דרגש בכלל מטה הנודר מן הדרגש מותר במטה</p>	<p>נדרים נו:א</p>
<p>הנודר מן הבית מותר בעלייה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים עלייה בכלל הבית הנודר מן עלייה מותר בבית</p>	<p>נדרים נו:א</p>
<p>קונם יין שאני טועם היום אינו אסור אלא עד שתחשך שבת זו אסור בכל השבת ושבת שעברה חדש זה אסור בכל החדש ור"ח להבא שנה זו אסור בכל השנה וראש השנה לעתיד לבא שבוע זה אסור בכל השבוע ושביעית שעברה ואם אמר יום אחד שבת אחד חדש אחד שנה אחת שבוע אחד אסור מיום ליום עד הפסח אסור עד שיגיע עד שיהא אסור עד שיצא עד לפני הפסח רבי מאיר אומר אסור עד שיגיע רבי יוסי אומר אסור עד שיצא</p>	<p>נדרים ס:א</p>
<p>עד הפסח אסור כו': למימרא דרבי מאיר סבר לא מעייל איניש נפשיה לספיקא ורבי יוסי סבר מעייל איניש נפשיה לספיקא</p>	<p>נדרים סא:א</p>
<p>מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים ואמר קדשתי את בתי הגדולה ואיני יודע אם גדולה שבגדולות אם גדולה שבקטנות ואם קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות כולן אסורות דברי ר"מ חוץ מן הקטנה שבקטנות רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות</p>	<p>נדרים סא:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

נדרים סב:ב	עד הקציר עד שיתחיל העם לקצור קציר חטיין אבל לא קציר שעורין הכל לפי מקום נדרו אם היה בהר בהר ואם היה בבקעה בבקעה עד הגשמים עד שיהו הגשמים עד שתדד רביעה שניה רשב"ג אומר עד שיגיע זמנה של רביעה עד שיפסקו גשמים עד שיצא ניסן כולו דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר עד שיעבור הפסח
נדרים סג:א	דתניא אדר הראשון כותב אדר הראשון אדר שני כותב אדר סתם דברי ר"מ ר' יהודה אומר אדר הראשון כותב סתם אדר שני כותב תיניין
נדרים סג:א	איזוהי זמנה של רביעה הבכירה בג' בינונית בשבעה אפילה בעשרים ושלושה דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשבעה ובשבעה עשר ובעשרים ושלושה רבי יוסי אומר בשבעה עשר ובעשרים ושלושה ובחודש כסליו
נדרים סג:ב	וכן האומר לחבירו קונם שאת נהנית לי אם אין את בא ונותן לבני כור של חטיין ושתי חביות של יין ר"מ אומר אסור עד שיתן וחכ"א אף זה יכול להפר את נדרו שלא ע"פ חכם ויאמר לו הרי אני כאילו נתקבלתי
נדרים סה:א	רבי מאיר אומר יש דברים שהן כנוולד ואינן כנוולד ואין חכמים מודים לו כיצד אמר קונם שאני נושא את פלונית שאביה רע אמרו לו מת או שעשה תשובה קונם לבית זה שאני נכנס שהכלב רע בתוכו או שהנחש בתוכו אמרו לו מת הכלב או שנהרג הנחש הרי הן כנוולד ואינן כנוולד ואין חכמים מודים לו
נדרים סט:ב	תא שמע מפלוגתא דרבי מאיר ורבי יוסי דתנן הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר אם לכך נתכוין מתחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד דבריו קיימין
נדרים פה:ב	המקדיש מעשה ידי אשתו הרי זו עושה ואוכלת והמותר רבי מאיר אומר הקדש רבי יוחנן הסנדלר אומר חולין
נדרים פז:ב	יודע אני שיש נדרים אבל אני יודע שיש מפירין יפר יודע אני שיש מפירין אבל אני יודע שזה נדר ר' מאיר אומר לא יפר וחכמים אומרים יפר
נזיר בא:	כל כינויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נאה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר הרי עלי ציפורים ר"מ אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר
נזיר יב:ב	הרי עלי לגלח חצי נזיר ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר זה מגלח נזיר שלם וזה מגלח נזיר שלם דברי רבי מאיר וחכמים אומרים זה מגלח חצי נזיר וזה מגלח חצי נזיר
נזיר יב:ב	אמר רבא הכל מודים כל היכא דאמר חצי קרבנות נזיר עלי חצי קרבן מייתי קרבנות חצי נזיר עלי כוליה קרבן בעי איתויי מאי טעמא דהא לא אשכחן נזירות לפלגא וכי פליגי בלישנא דמתני' פליגי ר"מ סבר כיון דאמר הרי עלי איחייב אכוליה קרבן נזירות וכי קאמר חצי נזירות לאו כל כמיניה ורבנן סברי נדר ופתח עמו הוא
נזיר מה:ב	תנו רבנן הכל היו משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שגילח במדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר טהורים כאן וכאן היו משלחין טמאים כאן וכאן לא היו משלחין וחכ"א הכל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מן טהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו
נזיר מה:ב	היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד
נזיר נו:ב	אר"ע דנתי לפני רבי אליעזר מה אם עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנזיר מגלח על מגעו ועל משאו רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל אינו דין שיהא הנזיר מגלח על מגעה ועל משאה אמר לי מה זה עקיבא אין דנין כאן מק"ו וכשבאתי והרציתי דברים לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת אלא כן אמרו הלכה
נזיר נו:ב	אמר רבי אליעזר משום ר' יהושע כל טומאה מן המת שנזיר מגלח עליה חייבין עליה על ביאת מקדש וכל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה על ביאת מקדש אר"מ לא תהא זו קלה מן השרץ
נזיר סב:ב	עבר מכנגד פניו ר"מ אומר לא ישתה ורבי יוסי אומר ישתה
סוטה יז:א	ר"מ סבר אלות ממש האלות לרבות קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות אמן ורבי יוסי כולהו כדקאמרת את לרבות צוואות וקבלות
סוטה יז:א	ור"מ אתים לא דריש ור' יהודה כולהו במיעוטי דריש להו אלות ממש האלות למעוטי קללות הבאות מחמת ברכות אלה למעוטי קללות שבמשנה תורה האלה למעוטי צוואות וקבלות

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>על מה היא אומרת אמן אמן אמן על האלה אמן על השבועה אמן מאיש זה אמן מאיש אחר אמן שלא שטיתי ארוסה ונשואה ושומרת יבם וכנוסה אמן שלא נטמאתי ואם נטמאתי יבואו בי ר"מ אומר אמן שלא נטמאתי אמן שלא אטמא הכל שוין שאין מתנה עמה לא על קודם שתתארס ולא על אחר שתתגרש</p>	<p>סוטה יח:א</p>
<p>ת"ר איזהו ע"ה כל שאינו קורא ק"ש שחרית וערבית בברכותיה דברי ר' מאיר וחכ"א כל שאינו מניח תפילין בן עזאי אומר כל שאין לו ציצית בבגדו ר' יונתן בן יוסף אומר כל שיש לו בנים ואינו מגדלן ללמוד תורה אחרים אומרים אפילו קורא ושונה ולא שימש ת"ח זהו ע"ה</p>	<p>סוטה כב:א</p>
<p>מעוברת חבירו ומניקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר"מ וחכ"א יכול הוא להפרישה ולהחזירה לאחר זמן</p>	<p>סוטה כד:א</p>
<p>מעוברת חבירו ומניקת חבירו לא שותות ולא נוטלות כתובה דברי ר' מאיר שהיה רבי מאיר אומר לא ישא אדם מעוברת חבירו ומניקת חבירו ואם נשא יוציא ולא יחזיר עולמית וחכמים אומרים יוציא וכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס</p>	<p>סוטה כו:א</p>
<p>דתניא אבא שאול אומר טבול יום תחילה לקודש לטמא שנים ולפסול אחד ר' מאיר אומר מטמא אחד ופוסל אחד וחכמים אומרים כשם שפוסל אוכלי תרומה ומשקי תרומה כך פוסל אוכלי קודש ומשקי קודש</p>	<p>סוטה כט:ב</p>
<p>דתנן כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים מטמא את הקודש ופוסל את התרומה ומותר בחולין ובמעשר דברי ר"מ וחכמים אוסרין במעשר</p>	<p>סוטה ל:א</p>
<p>המביא גט ממדינת הים ונתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר דברי רבי מאיר וחכ"א אין הולד ממזר כיצד יעשה יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם ור"מ משום דלא אמר בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר</p>	<p>גיטין ה:ב</p>
<p>האומר תן גט זה לאשתי וטרך שחרור זה לעבדי אם רצה לחזור בשניהן יחזור דברי ר"מ וחכ"א בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו שאם ירצה שלא לזון את עבדו רשאי ושלא לזון את אשתו אינו רשאי</p>	<p>גיטין יא:ב</p>
<p>והתנן שתי גנות זו על גב זו וירק בינתים ר"מ אומר של עליון ר' יהודה אומר של תחתון התם כדקתני טעמא א"ר מאיר מה אם ירצה עליון ליטול את עפרו אין כאן ירק אמר רבי יהודה מה אם ירצה התחתון למלאות את גנתו עפר אין כאן ירק</p>	<p>גיטין כב:א</p>
<p>דתניא הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי ר"מ רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין</p>	<p>גיטין כה:ב</p>
<p>דתנן הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי רבי מאיר רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין</p>	<p>גיטין כח:א</p>
<p>אמר אביי לא קשיא הא רבי מאיר דלא חייש למיתה הא רבי יהודה דחייש למיתה</p>	<p>גיטין כח:א</p>
<p>א"ר יוסי בר' חנינא ענבים העומדות ליבצר איכא ביניהן סבר כבצורות דמיין ורבנן סברי לאו כבצורות דמיין</p>	<p>גיטין לט:א</p>
<p>דתנן ר"מ אומר יש דברים שהם כקרקע ואינן כקרקע ואין חכמים מודים לו</p>	<p>גיטין לט:א</p>
<p>כיצד עשר גפנים טעונות מסרתי לך והלה אומר אינן אלא חמש ר"מ מחייב וחכמים אומרים כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע</p>	<p>גיטין לט:א</p>
<p>אמר לה צאי בו והתקדשי בו רבי מאיר סבר יש בלשון הזה לשון שחרור ורבנן סברי אין בלשון הזה לשון שחרור</p>	<p>גיטין מ:א</p>
<p>הכותב שטר אירוסין לשפחתו ר"מ אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת</p>	<p>גיטין מ:א</p>
<p>ת"ר האומר נתתי שדה פלונית לפלוני נתונה לפלוני הרי היא שלו הרי היא שלו אתננה לפלוני ר"מ אומר קנה וחכ"א לא קנה</p>	<p>גיטין מ:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>דתניא בכלול עבד יוצא בהן לחירות וצריך גט שחרור מרבו דברי ר' ישמעאל ר"מ אומר אינו צריך ר"א אומר צריך רבי טרפון אומר אינו צריך ר"ע אומר צריך</p>	<p>גיטין מב:ב</p>
<p>מאי לאו בהא קמיפלגי דר"מ סבר קנין פירות קנין הגוף דמי ובהא במיתת אביו הוא דלא ירית ולא מידי והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה צריך קרא רבי יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו קנין הגוף דמי ובהא במיתת אביו השתא הוא דקא ירית והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא</p>	<p>גיטין מח:א</p>
<p>כתנאי מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל (ויקרא כז, כב) אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה דברי ר' יהודה ור"ש ר"מ אומר מניין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואח"כ הקדישה מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה שדה אחוזה יצתה זו שהיא שדה אחוזה</p>	<p>גיטין מח:א</p>
<p>הניזקין שמין להן בעידית ובעל חוב בבינונית וכתובת אשה בזיבורית ר"מ אומר אף כתובת אשה בבינונית</p>	<p>גיטין מח:ב</p>
<p>אמר רב נחמן בר יצחק דכולי עלמא היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קא מיפלגי דמר סבר קנסו שוגג אטו מזיד ומר סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד</p>	<p>גיטין נג:ב</p>
<p>דתניא המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר בשוגג יאכל למוצאי שבת במזיד לא יאכל עולמית ר' יוחנן הסנדלר אומר בשוגג יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו במזיד לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים</p>	<p>גיטין נג:ב</p>
<p>דתניא הנוטע בשבת בשוגג יקיים במזיד יעקר ובשביעית בין בשוגג בין במזיד יעקר דברי ר"מ רבי יהודה אומר בשביעית בשוגג יקיים במזיד יעקר ובשבת בין בשוגג בין במזיד יעקר</p>	<p>גיטין נג:ב</p>
<p>מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר היזק שאינו ניכר שמיה היזק ומר סבר לא שמיה היזק</p>	<p>גיטין נג:ב</p>
<p>כתנאי המטמא והמדמע והמנסך אחד שוגג ואחד מזיד חייב דברי ר"מ רבי יהודה אומר בשוגג פטור במזיד חייב מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר היזק שאינו ניכר שמיה היזק ומר סבר לא שמיה היזק אמר רב נחמן ב</p>	<p>גיטין נג:ב</p>
<p>הכי קתני אכל תרומה טמאה משלם כל דהו אכל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורין</p>	<p>גיטין נד:א</p>
<p>תא שמע אכל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחוזר ומשלם חולין טהורים</p>	<p>גיטין נד:א</p>
<p>דתניא נפלו ונתפצעו אחד שוגג ואחד מזיד לא יעלו דברי ר"מ ורבי יהודה רבי יוסי ור' שמעון אומרים בשוגג יעלו במזיד לא יעלו והא הכא דמדאורייתא חד בתרי בטל ורבנן הוא דגזור וקא קניס ר' יהודה התם היינו טעמא דר' יהודה משום דאתי לאיערומי</p>	<p>גיטין נד:ב</p>
<p>איזהו ע"ה כל שאינו אוכל חוליו בטהרה דברי ר"מ וחכ"א כל שאינו מעשר פירותיו</p>	<p>גיטין סא:א</p>
<p>אמר לשנים תנו גט לאשתי או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו אמר לשלשה תנו גט לאשתי הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד דברי ר"מ וזו הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין מקובל אני באומר לשלשה תנו גט לאשתי שיאמרו לאחרים ויכתבו מפני שעשאן ב"ד אמר רבי יוסי נומינו לשליח אף אנו מקובלין שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי שילמדו ויכתבו ויתנו</p>	<p>גיטין סו:ב</p>
<p>אמרו לו נכתוב גט לאשתך ואמר להן כתובו אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לו וחזר ונתנו לה הרי הגט בטל עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו:גמ' טעמא דלא אמר תנו הא אמר תנו נתנין מני ר"מ היא דאמר מילי מימסרן לשליח אימא סיפא עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתמו אתאן לר' יוסי דאמר מילי לא מימסרן לשליח</p>	<p>גיטין עא:ב</p>
<p>תנו רבנן ימים שבינתיים בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל דבר אלא שאינה צריכה הימנו גט שני דברי ר' יהודה ר"מ אומר בעילתה תלויה ר' יוסי אומר בעילתה ספק וחכ"א מגורשת ואינה מגורשת ובלבד שימות מאי איכא בין ר"מ לרבי יוסי אמר רבי יוחנן אשם תלוי איכא בינייהו לר"מ לא מיייתי אשם תלוי ולר' יוסי מיייתי אשם תלוי וחכ"א מגורשת ואינה מגורשת חכמים היינו רבי יוסי איכא בינייהו דרבי זירא דאמר רבי זירא אמר רבה בר ירמיה אמר שמואל כל מקום שאמרו חכמים מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב במזונותיה:</p>	<p>גיטין עד:א</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>האומר לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אי אתה נותן לבני כור אחד של חטין ושתי חביות של יין ר"מ אומר אסור עד שיתן וחכמים אומרים אף זה יכול להתיר את נדרו שלא ע"פ חכם ואומר הריני כאילו התקבלתי</p>	<p>גיטין עד:ב</p>
<p>אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים אפילו לא כתב אלא לשם סנטר שבעיר הרי זו מגורשת</p>	<p>גיטין פ:ב</p>
<p>דתניא המביא גט ממדינת הים נתנו לה ולא אמר (לה) בפני נכתב ובפני נחתם יוציא והולד ממזר דברי רבי מאיר וחכ"א אין הולד ממזר כיצד יעשה יטלנו הימנה ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם</p>	<p>גיטין פ:א</p>
<p>חמשה שכתבו כלל בתוך הגט אנו פלוני ופלוני גירשנו פלונית ופלונית פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית זמן אחד לכולן והעדים מלמטה כולן כשרין ותנתן לכל אחת ואחת זמן לכל אחד ואחד וריוח לכל אחד ואחד והעדים מלמטה את שהעדים נקראין עמו כשר ר"מ אומר אע"פ שאין ריוח ביניהם פסול שהזמן מפסיקן</p>	<p>גיטין פ:א</p>
<p>אכלה בשוק גירגרה בשוק הניקה בשוק בכולן ר"מ אומר תצא ר"ע אומר משישאו ויתנו בה מוזרות בלבנה</p>	<p>גיטין פ:א</p>
<p>דתניא תוסאי אומר לו ולא לבעל חובו גופא אלו מעניקים להם היוצא בשנים וביובל ובמיתת אדון ואמה העבריה בסימנין אבל בורח ויוצא בגרעון כסף אין מעניקים לו ר"מ אומר בורח אין מעניקין לו ויוצא בגרעון כסף מעניקים לו ר"ש אומר ארבעה מעניקים להם שלשה באיש וג' באשה ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן לפי שאין סימנין באיש ורציעה באשה</p>	<p>קידושין ט:ב</p>
<p>תנו רבנן כמה מעניקים לו חמש סלעים מכל מין ומין שהן חמש עשרה סלעים דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר שלשים : כשלשים של עבד ר"ש אומר חמשים כחמשים שבערכין</p>	<p>קידושין י:א</p>
<p>תניא אידך המוכר את בתו ופסק על מנת שלא לייעד נתקיים התנאי דברי ר"מ וחכ"א אם רצה לייעד מייעד מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל ולר"מ תנאו קיים</p>	<p>קידושין י:ב</p>
<p>והתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאין לך עלי שאר כסות ועונה ה"ז מקודשת ותנאו בטל דברי ר"מ רבי יהודה אומר בדבר שבממון תנאו קיים</p>	<p>קידושין י:ב</p>
<p>עבד כנעני נקנה בכסף ובשטר ובחזקה וקונה את עצמו בכסף על ידי אחרים ובשטר על ידי עצמו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים בכסף ע"י עצמו ובשטר ע"י אחרים ובלבד שיהא הכסף משל אחרים</p>	<p>קידושין כ:ב</p>
<p>ור' אלעזר אמר כל כי האי גוונא דכולי עלמא לא פליגי דקני עבד וקני רביה והכא במאי עסקינן כגון דאקני ליה אחר מנה ואמר ליה על מנת שתצא בו לחירות ר"מ סבר כי אמר ליה קני עבד וקני רביה וכי אמר ליה על מנת לא כלום קאמר ליה ורבנן סברי לדידיה נמי הא לא קא מקני ליה דהא לא אמר ליה אלא על מנת שתצא בו לחירות</p>	<p>קידושין כג:ב</p>
<p>ובלבד שיהא הכסף משל אחרים: נימא בהא קמיפלגי דר' מאיר סבר אין קנין לעבד בלא רבו ואין קנין לאשה בלא בעלה ורבנן סברי יש קנין לעבד בלא רבו ויש קנין לאשה בלא בעלה</p>	<p>קידושין כג:ב</p>
<p>אמר רבה אמר רב ששת דכולי עלמא אין קנין לעבד בלא רבו ואין קנין לאשה בלא בעלה והכא במאי עסקינן דאקני ליה אחר מנה ואמר ליה על מנת שאין לרבו רשות בו ר' מאיר סבר כי אמר ליה קני עבד וקני רביה וכי אמר ליה על מנת לא כלום קאמר ליה ורבנן סברי כיון דאמר ליה על מנת אהני ליה תנאיה</p>	<p>קידושין כג:ב</p>
<p>ת"ר בכולם עבד יוצא בהם לחירות וצריך גט שחרור דברי ר"ש ר"מ אומר אינו צריך ר"א אומר צריך ר' טרפון אומר אינו צריך ר"ע אומר צריך המכריעים לפני חכמים אומרים נראין דברי ר"ט בשן ועין שהתורה זכתה לו ודברי ר"ע בשאר אברים</p>	<p>קידושין כד:ב</p>
<p>מ"ט דר"ש יליף שילוח שילוח מאשה מה אשה בשטר אף עבד נמי בשטר ור"מ אי כתב חפשי לבסוף כדקאמרת השתא דכתב לחפשי ישלחנו הוה ליה חפשי מעיקרא</p>	<p>קידושין כד:ב</p>
<p>בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבה דברי רבי מאיר ור' אליעזר וחכ"א בהמה דקה נקנית במשיכה</p>	<p>קידושין כה:ב</p>
<p>ומדמצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות מכלל דמ"ע שלא הזמן גרמא נשים חייבות הניחא למ"ד תפילין מ"ע שהזמן גרמא אלא למ"ד תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא מאי איכא למימר מאן שמעת ליה דאמר תפילין מ"ע שלא הזמן גרמא ר' מאיר וסבר לה שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין ולר' יהודה דאמר שני כתובים הבאים כאחד מלמדין ותפילין מ"ע שלא הזמן גרמא מא"ל משום דהואי מצה שמחה והקהל שלשה כתובים הבאים כאחד ושלשה כתובים הבאים כאחד אין מלמדין</p>	<p>קידושין לה:א</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

<p>לכדתניא בנים אתם לה' אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בנים אתם קרוים בנים אין אתם נוהגים מנהג בנים אין אתם קרוים בנים דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרוים בנים שנאמר (ירמיהו ד, כב) בנים סכלים המה ואומר (דברים לב, כ) בנים לא אמון במ ואומר (ישעיהו א, ד) זרע מרעים בנים משחיתים ואומר (הושע ב, א) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי</p>	<p>קידושין לו:א</p>
<p>והתניא זה הכלל כלל אינו חייב אלא אחת פרט חייב על כל אחת ואחת דברי ר"מ רבי יהודה אומר שבועה לא לך לא לך לא לך חייב על כל אחת ואחת רא"א לא לך לא לך ולא לך שבועה חייב על כל אחת ואחת ר' שמעון אומר לעולם אינו חייב עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד</p>	<p>קידושין מד:א</p>
<p>האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי היא כפקדון עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר מלוה אע"ג דלא נשתייר הימנה שוה פרוטה ומר סבר נשתייר הימנה שוה פרוטה אין ואי לא נשתייר הימנה שוה פרוטה לא אבל דכולי עלמא מקדש במלוה מקודשת</p>	<p>קידושין מז:א</p>
<p>ר' שמעון בן אלעזר אומר משום ר"מ מלוה הרי היא כפקדון במאי קמיפלגי אמר רבה אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי במלוה ברשות בעלים לחזרה והוא הדין לאונסין קמיפלגי דמר סבר מלוה ברשות לוח קיימא והוא הדין לאונסים ומר סבר מלוה ברשות בעלים קיימא והוא הדין לאונסים</p>	<p>קידושין מז:ב</p>
<p>התקדשי לי בשטר חוב או שהיה לו מלוה ביד אחרים והירשה עליהם ר"מ אומר מקודשת וחכ"א אינה מקודשת</p>	<p>קידושין מז:ב</p>
<p>אלא בשט"ח דידה ובמקדש במלוה קא מיפלגי א"ר נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן כגון שקדשה בשטר שאין עליו עדים ור"מ לטעמיה דאמר עדי חתימה כרתי ור' אלעזר לטעמיה דאמר עדי מסירה כרתי ורבנן מספקא להו אי כר"מ אי כרבי אלעזר הלכך שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת</p>	<p>קידושין מח:א</p>
<p>התקדשי לי בשטר ר"מ אומר אינה מקודשת ור' אלעזר אומר מקודשת וחכ"א שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת</p>	<p>קידושין מח:א</p>
<p>איזו היא משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש</p>	<p>קידושין מט:א</p>
<p>המקדש בחלקו בין קדשי קדשים בין קדשים קלים אינה מקודשת במעשר שני בין שוגג בין מזיד לא קידש דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג לא קידש במזיד קידש</p>	<p>קידושין נב:ב</p>
<p>ובהקדש במזיד קידש ובשוגג לא קידש דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר בשוגג קידש במזיד לא קידש</p>	<p>קידושין נב:ב</p>
<p>מעשר שני בין בשוגג בין במזיד לא קידש דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר שוגג לא קידש מזיד קידש</p>	<p>קידושין נג:א</p>
<p>ובהקדש במזיד קידש בשוגג לא קידש דברי ר"מ ר"י אומר בשוגג קידש במזיד לא קידש</p>	<p>קידושין נג:ב</p>
<p>איתיביה חנוני כבעל הבית דברי ר"מ ר' יהודה אומר חנוני כשולחני עד כאן לא קא מיפלגי אלא דמר סבר חנוני כשולחני ומר סבר חנוני כבעל הבית אבל דכולי עלמא אם הוציא מעל</p>	<p>קידושין נג:ב</p>
<p>ת"ש מועלים בחדתין ואין מועלים בעתיקים דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר מועלין אף בעתיקים שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת</p>	<p>קידושין נד:א</p>
<p>לה או למכר מדמינן לה מסתברא להקדש מדמינן לה דאמר לה אנא טרחנא וזרענא ומייתניא: מתני' רבי מאיר אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי: שנאמר (במדבר לב, כ) ויאמר אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן וכתוב ואם לא יעברו חלוצים רבי חנינא בן גמליאל אומר צריך הדבר לאומרו שאלמלא כן יש במשמע שאפי' בארץ כנען לא ינחלו</p>	<p>קידושין סא:א</p>
<p>דתניא האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לאחר שאתגיירי לאחר שאתחרר לאחר שתשתחררי לאחר שימות בעליך לאחר שתמות אחותיך לאחר שיחלוץ לך יבמך אינה מקודשת רבי מאיר אומר מקודשת רבי יוחנן הסנדלר אומר אינה מקודשת רבי יהודה הנשיא אומר מקודשת</p>	<p>קידושין סג:א</p>
<p>והתניא זה הכלל כל שזמנו קבוע ואמר עד פני רבי מאיר אומר עד שיצא רבי יוסי אומר עד שיגיע</p>	<p>קידושין סד:ב</p>

התנא רבי מאיר (רבי מאיר בעל הנס) 337 מחלוקות

קידושין סד:ב	דתנן הנודר עד הפסח אסור עד שיגיע עד שיהא פסח אסור עד שיצא עד פני פסח רבי מאיר אומר אסור עד שיגיע רבי יוסי אומר עד שיצא
קידושין סד:ב	קדשתי את בתי הקטנה ואיני יודע אם קטנה שבקטנות או קטנה שבגדולות או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות כולן אסורות חוץ מן הגדולה שבגדולות דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הקטנה שבקטנות
קידושין סד:ב	המקדש את בתו סתם אין הבוגרות בכלל מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים ואמר קדשתי את בתי הגדולה ואיני יודע אם גדולה שבגדולות או גדולה שבקטנות או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולות שבקטנות כולן אסורות חוץ מן הקטנה שבקטנות דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות
קידושין עב:ב	המפקיר עבדו יצא לחירות ואינו צריך גט שחרור שנא' (שמות יב, מד) כל עבד איש מקנת כסף עבד איש ולא עבד אשה אלא עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד שאין לרבו רשות עליו אין קרוי עבד אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים כל ארצות בחזקת כשרות הם
קידושין עב:ב	ת"ר ממזירי ונתני טהורים לעתיד לבא דברי ר' יוסי רבי מאיר אומר אין טהורים אמר לו ר' יוסי והלא כבר נאמר (יחזקאל לו, כה) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם אמר לו ר' מאיר כשהוא אומר מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם ולא מן הממזרות
קידושין פ:א	מאי טעמיה דר"מ קסבר רוב תינוקות מטפחין ומיעוט אין מטפחין ועיסה בחזקת טהרה עומדת וסמוך מיעוטא לחזקה איתרע ליה רובא ורבנן מיעוטא כמאן דליתא דמי רובא וחזקה רובא עדיף
קידושין פ:א	ואזדו לטעמייהו דתנן תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו ר"מ מטהר וחכמים מטמאין מפני שדרכו של תינוק לטפח